

Fischer: Dette vil under alle Omstændigheder blive Tilfældet; i det Hele taget gjælde jo nemlig de Bestemmelser, om hvis Vedtagelse der her er Tale, kun, indtil nye Lønningslove maatte udkomme. — Jeg skal ikke nu gaae nærmere ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt det er mig eller de, der have talt imod mig, der maatte kunne ønske et andet Udtryk sat istedetfor det ofte citerede Udtryk i Begyndelsen af § 9, nemlig „Lønningslillæg“, men jeg skal indskrænke mig til at oplyse, hvad Betydningen af Endringsforslaget i Virkeligheden er. Der som Endringsforslaget vedtages, vil de Ministre, som vi tidligere kaldte de særlige Ministre, blive satte istand til at hve en Assistent, der nu lønnes med 400 Rd., et Tillæg af omtrent 92 Rd. Vedtages det derimod ikke, da vil Ministeren sandsynligvis ikke være istand til at hve ham et Tillæg af mere end omtrent det halve Beløb. Dette vil være Betydningen af Endringsforslagets Vedtagelse.

Finantsministeren: Det kan jeg naturligvis ikke anerkende.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om Endringsforslaget til § 9, og man gik til Afstemning, hvorved Endringsforslag af Fischer, Madvig, Müller, H. Petersen, S. Pedersen, Svandsen, S. N. Jacobsen og H. Hansen til § 9:

3 fjerde Linie fra neden indstyhdes efter Ordene: „ovennævnte Tillæg“ følgende nye Punktum:

„Paa de aarlige Finantslove vil være at optage et forholdsmaessigt Tillæg til de samlede Summer, der ved forskjellige Lønningslove ere stillede til vedkommende Ministres Naadighed.“

forkastedes med 45 Stemmer mod 6.

Derefter sattes det af Bjerring, Brock, Melchior, D. V. P. Petersen, Mourier-Petersen, Skeel og Ussing til § 12 stillede Endringsforslag under Forhandling.

Ussing: I Henhold til de Forhandling, der fandt Sted ved denne Sags 2den

Behandling, ere Stillerne af det nu foreliggende Endringsforslag, som en Folge af den Afstemning, der fandt Sted over det foregaaende Endringsforslag, stemte for at tage deres Forslag tilbage. Det blev nemlig ved 2den Behandling af den høitærede Finantsminister erklæret, at han i Realiteten Intet kunde have at erindre imod Indholdet af dette Endringsforslag, som allerede da forelaa, men at han fandt, at det fulgte af sig selv, at, hvad det indeholder, maatte gjælde, selv om det ikke udtryffeligt blev indført i den foreslaaede nye Lov. Denne Betragtning blev ligeledes støttet fra en anden Side her i Salen, og den blev ikke fra nogen Side modsagt. Da de daværende Forslagsstillere derhos ogsaa for deres Vedkommende vare fuldstændig overbeviste om, at en rigtig Forstaaelse af den paagjældende Paragraph maatte føre til dette Resultat, og da de endvidere antog, at det vel kunde være, at Thinget var mindre tilbøieligt til at sende Lovforslaget tilbage til det andet Thing, naar der ikke var nogen anden Grund dertil end et Forslag, hvis Indhold saaledes fra alle Sider, uden nogen Modsigelse, antoges allerede at maatte følge af de gjældende Rettsregler, — saa troede de, at det var det Rigtigste at tage deres Forslag tilbage, idet de dog forbeholdt sig igjen at søge det optaget til 3die Behandling for det Tilfælde, at der var nogen Udfigt til, at Lovforslaget alligevel af anden Grund skulde gaae tilbage til Folkethinget. Men da dette ikke længer er Tilfældet, saa følger det ogsaa deraf, som alt anført, at Forslagsstillerne nu ere stemte for paany at tage det igjen opstillede Forslag tilbage. Da det imidlertid engang er kommet frem, saa haaber jeg, at det vil findes naturligt, at de ønske, at den høitærede Finantsminister først vil gjentage, hvad han ved den foregaaende Behandling anførte om, hvorledes Regeringen opfatter Spørgsmaalet, og at han navnlig vil erkjende Rigtigheden af den Opfattelse, som jeg her har fremsat.

Finantsministeren: Ja, jeg skal gjerne aldeles gjentage, hvad jeg sagde ved Sagens 2den Behandling. Jeg erkjender slet ikke, at dette Lovforslags § 12 vil have nogen Indflydelse paa Regeringens Stilling, men at